

falbe, og det ligger simpelt hen deri, at i England vil aldrig noget Ministerium sidde saalange paa sin Plads overfor Flertallet i den Forsamling, der nærmest udgaar af Folkets Valg, at der bliver Spørgsmaal om at nægte Finantsloven. Smid- lertid er der nu her hos os foresaldet Noget, som jeg haaber vil blive enestaaende i vort Forfatnings- liv, og det er, at det nuværende Ministerium efterat Hans Majestæt havde ønsket, at det skulde blive paa sin Plads, har tilraadet hans Majestæt at give Folkethinget et saadant Svar paa Adressen, som det der er bleven givet. Jeg skal aldeles usor- beholdent sige, at det maatte er noget af det Sterkeste, som vi nogenstunde have oplevet her i Danmark. Vel kjende vi nogle Frontaler, som ere blevene holdte her i denne Sal, det skal jeg tillade mig at sige, overfor hvad der tidligere er flet. Jeg har ikke altid fundet, at de der have tilraadet de Konger, vi have haft under den fri Forfatning, at udtale sig ved saa vigtige Leilig- heder, have været deres Ord saaledes, som man kunde vente det af virkelige Statsmænd. Der er ofte kommen Ting i Frontalerne, som man kunde sige, duftede Noget af Studentergeneralforsamlinger, men derimod ikke tydede paa, at Frontalerne vare affattede af Statsmænd, som vidste, hvad det var at styre Land og Rige. (Se de i Ksen. For. Exempel.) Jeg vil sige, at ligesom en vis Mands Noter engang burde forelægges af en omhyggelig Samler, saaledes vil det være høist interessant, at faae disse Afstykker forelagte for at se, som der ikke i disse Statsaler ligger Spiren til, hvorledes Danmark faae ud, da de modtog Danmark, og hvorledes det faae ud, da de fra- traadte Regjeringen. (Det a vius Hansens. Det ser godt ud i Danmark!) det ser godt ud i Dan- mark, siger det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Ja, Odense har vistnok været fuldkommen enig med Ministeriet i disse Sager. Naar vi nu altsaa holde os til, at der er et Ministerium, der mener, at det tidst, som et ju- ridisk Falkultet for at afgive en juridisk Kjendelse om, hvem der har Ret til at fortolke Grundloven, og man faar at høre et Ord om, at Folkets valgte Representanter ikke rigtig kunne fortolke Grund- loven, saa forekommer det mig i høieste Grad be- rettiget, at vi, naar der er talt om en Ligeberet- tiggelse mellem de to Thing, ganske simpelt svare ved at lægge vor Haand paa det Punkt i Grund- loven, som siger, at der ingen Ligeberettiggelse er. Det er dette, som man gjør ved denne Leilighed. Det er det eneste Svar, som en saadan Udtalelse om en Mistkjendelse af Grundlovens rette For- staaelse forbyder, nemlig at vi svare ved at pege paa det Punkt, hvor man ser, at netop der ligger Folkethingets utvivlsomme Forret. (Se de i Ksen. Kan Landsthinget ikke nægte Finantsloven næste Gang?)

Formanden. Det ærede Medlem for Ma-

ribo Amts 2den Valgkreds kan faae Ordet senere, men bedes om ikke at afbryde Taleren.

Sable. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds kan ikke nægte, at den Fi- nantslov, vi nægte her i Aften, hvis vi kunne blive talrige nok, kan det nuværende Landsting ikke komme til at nægte. Sagen er jo dog saa simpel, at naar det er givet i Grundloven, at Fi- nantsloven først skal forelægges dette Thing, saa er det med Hensyn til denne, den allervigtigste Lov, den Lov, som aarlig vender tilbage, den Lov, som vedrører alle de stættende Borgere i Lan- det, givet Folkethinget en utvivlsom Forret, og naar der saa tales om en Mistkjendelse af dette Things Ret, og naar det, som den ærede Stat- kammerkantsler gjorde, bliver sammenstillet med Landstinget, idet han sagde, at Landstinget har ligesaa megen Ret — det har ogsaa en Forret, nemlig Rigsretten — saa staar der, hvad jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Folk- thinget har en Ret, som det kan bruge hvert Aar og skal bruge hvert Aar, medens Landstinget har en Ret, som man maa haabe, at det skal komme til at benytte, saa sjældent som muligt. Det kalder man Ligeberettiggelse. (Se de i Ksen. Sa.) Ja, det er en stor Tilfredsstillelse for Lands- thinget, at det har, saa udmærkede Advokater i Folkethinget. Nu er der bleven udtalt af adskil- lige Talere. Hvad vil der komme ud af dette Skridt, hvis vi med freidig Hu overfor det nuvæ- rende Ministerium nægtede Finantsloven? Jeg skal ogsaa usorbeholdent udtale min Mening. Jeg har nemlig en saa god og fast Tro til den Land, der hersker her i Danmark, at jeg anser det for umuligt, at det nuværende Ministerium, der just ikke udmærker sig ved noget stærkt Sammenhold, og heller ikke ved noget stærkt Tilhold, paa nogen Maade skulde kunne udøve en Indflydelse og en Virksomhed, der kunde spætte Folkethingets — dette Folkethings eller et andet Folkethings grund- lovmæssige Ret og Aar. Jeg har en god Tro til den Land, der vil udville sig her i Danmark. Naar der — det maa være mig tilladt at blive ved engelske Forhold — er Tale om, at de en- gelske Forhold skulle være saa særdeles forskellige fra vore, og langt mere betryggende med Hensyn til den Magt, man giver Underhuset til at danne Ministeriet, vil jeg kalde i Minde, hvorledes her- værende Politikere have omtalt England i de sidste 10 Aar. Man har omtalt Englands Stats- mænd overfor den politiske Udvikling i Europa, og man har sagt, at Englands Tilstand ingenlunde i det Mindste fra deres Stæde havde haft noget særdeles Tillokkende for os Danske. Men naar jeg har en god Tro til den Land, der er i Be- greb med at udville sig her i Danmark, saa er det sikkert, at der i Danmark som Følge af den frie Forfatning, der er givet Folket, og som Følge af, at denne frie Forfatning øser af de Kilder, vi